

Perfekte ochtend



Tot op de huid
Christiaan Bakker

Deze ochtend is er een zoals patiënt en dermatoloog ze graag zien. De huidafwijkingen laten zich identificeren en spelen geen verstoppertje. Bovendien luisteren deze onrechtmatigheden van de huid vandaag naar de behandeling die hen is opgelegd.

Het onbehandelbare eczeem van meneer Lamers bijvoorbeeld is niet opgewassen tegen de meest recente innovatie: een biological. Eczeem gaat gepaard met ontsteking, waarbij roodheid ontstaat en jeukfactoren vrijkomen. Krabben is de start van nog meer eczemerij.

Tot het biological ten tonele verschijnt. Dit speciaal stukje eiwit remt heel secuur 'de fabricage' van eczeem. Het arresteert eiwitten (interleukine 4 en 13) die normaliter de ontsteking bij eczeem aanzwen-

gelen. Dag ontsteking, weg roodheid! Jeuk foetsie!

Zichtbaar opgelucht en met kreukvrije huid gaat meneer de dag stralend tegemoet. En zichtbaar opgelucht dat er eindelijk (medische) ontwikkeling is voor de behandeling van eczeem, ga ook ik de dag tevreden tegemoet. Tot voor kort was er altijd dat onbestemde gevoel van onrecht: oneerlijk om voor een patiënt met psoriasis een waaier aan goed werkende medicijnkaarten te kunnen spelen en voor iemand met eczeem slechts een kleine hand te hebben, zonder troefkaart.

Het spreekuur loopt als een Zwitsers uurwerk. Zelfs voor op schema! De ruimte van aanmelding doet zijn naam als 'wachtkamer' dit keer geen eer aan. De assistente

roept een ieder al op, nog voordat men goed en wel plaats heeft kunnen nemen.

Ik heb inmiddels de telefonische consulten afgerond en de terugkoppelingen betroffen allen geruststelling zonder kwaadaardigheden. De recepten zijn geprint, de lijst van acties is leeg, de huisartsen verder op weg geholpen per telefoon en per mail.

Ik ijsbeer een paar rondjes en besluit de verpleegkundige die het voorgesprek houdt, snel te volgen en neem de consulten dan over. Zo helpen we deze ochtend allerlei huidellende uit de wereld, als een geoliede machine.

De volgende patiënte is mevrouw Van Laan. In het elektronisch aanmeldsysteem zie ik dat ze is aangemeld. In onze handige handmatige organisatieplanner met klemmetjes, zie ik dat het naamkaartje van mevrouw ontbreekt. „Dan haal ik haar wel even op uit de wachtkamer”, zeg ik hardop.

Opgelucht dat er eindelijk (medische) ontwikkeling is voor de behandeling van eczeem, ga ook ik de dag tevreden tegemoet

Na mevrouw Van Laan in de lege wachtruimte te hebben gezocht, kijk ik nog eens goed naar de aan ons toebedeelde kamers. Het zijn er

drie: A,B en... aha, als een trotse Sherlock constateer ik dat C ontbreekt. Niet slecht Bakker! Ongetwijfeld heeft de assistente per ongeluk het klemmetje meegenomen. Ik zal alvast weer aansluiten en het consult volbrengen. Goedgemutst en trots op mijn opgeloste puzzel van drie stukjes, open ik de deur.

„Verdorie, heeft 'ie ons toch gevonden”, lacht mijn doktersassistente betrappt naar de patiënte tegenover haar. Het klemmetje als onderdeel van hun pact ligt op het bureau. „Je moet mij ook eens even aan de praat laten hoor!”

Niet verrassend deze dag, blijk ik zelfs overbodig omdat de huidklachten al zijn verdwenen met de ingestelde zalf. Ik druiplachend af. Een ochtend - met mij als stalker - zoals de verpleegkundige ze wellicht toch wat minder graag ziet.

Christiaan Bakker is dermatoloog in ziekenhuis Nij Smellinghe